

Arrest

nr. 164 137 van 15 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat DE RUYCK loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, Igbo als etnie te hebben en christen te zijn. U bent geboren in Sokoto op 2 september 1991.

Op vierjarige leeftijd verhuisde u met uw familie naar Abuja – Nasrawa. In 2010 beëindigde u er uw secundaire school. U wilde verder studeren, maar had onvoldoende financiële middelen. U zocht werk en op 13 oktober 2013 begon u te werken in het ‘Solomon Barber Salon’. Er werd overeengekomen dat uw baas u 28.000 Naira per maand zou betalen. In april 2014 kon hij echter uw loon niet betalen.

U vroeg uw loon en uw baas, Oluwale A., gaf aan dat hij later zou betalen. U bleef voor hem werken, maar ook de volgende drie tot vier maanden betaalde hij u niet. In september 2014 betaalde hij uiteindelijk het loon van april 2014. Omdat hij nog uw loon van enkele maanden moest betalen, gaf u hem aan bij de politie van Nyanya. U gaf aan dat u niet meer zou werken voor uw baas, totdat hij u betaald had. Uw baas werd door de politie geconvoceerd en hij zei er dat hij u in oktober of november zou betalen. Later ging u weer naar uw baas om uw achterstallig loon te eisen. Opnieuw gaf uw baas aan dat hij geen geld had en opnieuw ging u naar de politie om dat te melden. Die gaven aan dat u hem nog wat tijd moest geven. U keerde terug naar het kapperssalon om uw geld te eisen, maar ditmaal zei uw baas dat hij u niet zou betalen, omdat u naar de politie was gestapt en hij zei 'I'll deal with you later', wat u als een bedreiging opvatte. In november keerde u 's nachts terug van de kerk en u merkte dat twee mensen u volgden. Ze vroegen u te stoppen, waarop u het op een lopen zette. Die nacht sliep u niet thuis, maar bij een vriend, Peters. Twee dagen later ging u logeren bij een andere vriend, John O., in Abuja. Een week later kwamen twee mensen naar het huis van John O. en ze vroegen waar u was. John zei dat u niet thuis was, waarop ze aangaven dat ze later zouden terugkeren. U kreeg angst, voelde zich bedreigd en u vertelde aan John O. dat u problemen had met uw ex-baas. John O. adviseerde u om elders te wonen, gaf aan dat hij kennissen had bij de ambassade van Turkije en hij hielp u met het verkrijgen van een Turks visum. In januari 2015 verliet u Nigeria per vliegtuig. U vloog met uw eigen paspoort met daarin een Turks visum, naar Turkije. Via een kennis van u kon u er aan de slag in de kledingindustrie. U vroeg en verkreeg er een verblijfsvergunning, die één jaar geldig was. In Turkije kreeg u een vreemde telefoonoproep van onbekenden. Ze vroegen "Denk je dat je kan weggaan?", maar zegden verder niets. Nog in Turkije had u een vriendin, maar u kreeg problemen met Koerden, die niet wilden dat u haar vriend was. Ze bedreigden u in juli 2015. De politie zei dat ze u niet konden helpen en u besloot om Turkije illegaal te verlaten en naar Griekenland te gaan. Via Macedonië en Servië reisde u naar Hongarije. Daar zag u een wagen met Belgische nummerplaat. Tegen betaling bracht de chauffeur van de wagen u naar België, waar u op 4 augustus 2015 toekwam. Op 5 augustus 2015 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielaanvraag in.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de redenen voor uw vlucht, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten, omdat u vreest dat u door uw ex-baas Oluwale A. vervolgd zal worden, omdat u klacht tegen hem neerlegde bij de politie daar hij uw loon niet uitbetaalde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

De motieven die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om een persoonlijk conflict tussen u en Oluwale A., uw ex-baas van het 'Solomon Barber Salon' en dit omdat u klacht tegen hem neerlegde bij de politie daar hij uw loon niet uitbetaalde. Het conflict met Oluwale A. en de – eventuele – vervolging die hieruit zou volgen kan bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Zo dient immers te worden vastgesteld dat de elementen die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Zo dient te worden opgemerkt dat u erg vage en hypothetische verklaringen aflegt betreffende een aantal essentiële elementen inzake de persoon / personen die u zouden vervolgen.

U gaf aan dat u – wanneer u op een nacht in november terugkeerde van de kerk – door twee mensen gevolgd werd. Ze vroegen u te stoppen, waarop u wegvluchtte. U voegde eraan toe dat u geen idee had wie er achter zat, omdat ze hun naam niet zegden (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd, wanneer dit gebeurde, gaf u aan het niet juist te weten (gehoor CGVS, p.12).

Toen u gevraagd werd wie de mensen waren die u volgden, gaf u aan het niet te weten en u gewoon merkte dat u gevold werd. Verder gaf u aan dat ze buiten 'Hey stop, hey stop' niets zegden (gehoor CGVS, p.12).

Verder gaf u aan dat u twee dagen later bij een vriend in Airport Road logeerde en dezelfde mensen het huis gevonden hadden. De mannen vroegen waar u was en zegden dat ze later voor u zouden terugkomen (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd wie u kwam zoeken, gaf u aan het niet te weten en uw vriend gewoon zei dat er twee mannen kwamen die naar u vroegen (gehoor CGVS, p.12). Toen u daarop gevraagd werd waarom u dan eerder aangaf dat het dezelfde mensen waren die u eerder volgden nadat u van de kerk terugkwam, gaf u vaag aan dat u nooit eerder problemen kende en uw ex-baas u eerder zei 'I'll deal with you later' en u niet weet wat hij hiermee bedoelde, maar u interpreteerde het als een bedreiging (gehoor CGVS, p.13).

Verder gaf u aan dat u – nadat u met uw paspoort met een visum voor Turkije erin naar Turkije reisde – in Turkije opgebeld werd door een onbekende persoon die u vroeg of je dacht dat je zomaar kon weggaan, zonder verder iets te zeggen (gehoor CGVS, p.11).

Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat het louter veronderstellingen van uwentwege zijn dat bovenstaande 'voorvallen' een verband zouden hebben met het feit dat u klacht neerlegde tegen uw ex-baas. Bovendien kan men het feit dat twee onbekende mannen u vroegen om te stoppen en het feit dat eveneens twee onbekende mannen naar u kwamen vragen bij een vriend waar u logeerde, bezwaarlijk als een risico op het lijden van ernstige schade beschouwen.

Toen u verder gevraagd werd of u ooit met uw ex-baas trachtte te praten over bovenstaande voorvallen, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.13). Toen u gevraagd werd of u trachtte naar een advocaat te gaan, gaf u aan van niet, omdat je daar geld voor moet hebben, wat een vreemde redenering is daar u wel geld had om een goede maand later naar Turkije te vliegen (gehoor CGVS, p.13). Toen u – gelet op het feit dat u zich bedreigd voelt door onbekenden en u denkt dat dit misschien te maken heeft met het feit dat u klacht neerlegde tegen uw ex-baas – gevraagd werd of u ooit trachtte met uw ex-baas een afbetalingsplan overeen te komen, gaf u aan van niet. Ondanks bovenstaande gevoel van bedreiging – dat u zelfs deed besluiten Nigeria te ontvluchten en in België asiel aan te vragen – wou u het achterstallige loon niet laten vallen, omdat het als bedrog voelde en je niet kan werken zonder geld (gehoor CGVS, p.14).

Voor wat de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, betreft kan het volgende worden opgemerkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Nigeria (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Nigeria momenteel getroffen wordt door gewelddaden gepleegd door Boko Haram, maar uit de informatie blijkt eveneens dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. In de staten Borno, Yobe en Adamawa, in het uiterste noordoosten van Nigeria, bestaat dan ook een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 8/4 §2 c van de Vreemdelingenwet, namelijk het conflict tussen Boko Haram enerzijds en de Nigeriaanse autoriteiten anderzijds.

Waar de toestand in de staten Borno, Yobe en Adamawa gekenmerkt wordt door een situatie van willekeurig en veralgemeend geweld en de controle van Boko Haram over (delen van) het grondgebied, is de situatie erg verschillend in de rest van het noorden en het centrum van Nigeria. Uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan uw administratief dossier) blijkt dat er in deze regio geen sprake is van een situatie van dermate veralgemeend geweld. Weliswaar probeert Boko Haram er een klimaat van terreur te zaaien door het plegen van bomaanslagen op publieke plaatsen zoals kerken,

winkelcentra en officiële gebouwen in deze regio, maar oefent Boko Haram anderzijds geen enkele effectieve, controle uit over het grondgebied van deze regio.

Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat er vooral in de staten van de Middle Belt, zone in het centrum van Nigeria die het noorden van het land scheidt van het zuiden, sprake kan zijn van inter-communautair geweld omwille van grond en toegang tot bestaansmiddelen, waarbij er doden kunnen vallen. Dit geweld neemt de vorm aan van doelgerichte aanvallen van leden van een gemeenschap op leden van een andere gemeenschap en deze conflicten worden verergerd door etnische en religieuze breuken en door de inefficiëntie van de autoriteiten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u geboren bent in de staat Sokoto en u van uw vier jaar tot u Nigeria verliet in januari 2015 in de staat Abuja / Nasrawa woonde. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Abuja beoordeeld te worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, niettegenstaande de situatie in de staten Borno, Yobe en Adamawa, voor burgers uit de overige staten in het noorden en centrum van Nigeria thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Abuja (noch Sokoto / Nasrawa) aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vlucht geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen ‘ reëel risico op lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u voorgelegde documenten, met name een kopie van een bewijs van uw geboorte en van vaccinaties afgeleverd door de Shepherd clinic in Sokoto en een 'Certificate of state of origin' waarin staat dat u afkomstig bent uit het dorp Ugwiche Uturu in de Local Government Area Isuikwuato, doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen. Voor wat het 'Certificate of state of origin' betreft kan worden opgemerkt dat u weliswaar verklaarde dat uw vader afkomstig was uit Isakwaeo in Abia state (gehoor CGVS, p. 4), maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u daar zelf (gedurende langere tijd of recent) heeft verbleven, doch integendeel; u stelde voor het CGVS dat u in op jonge leeftijd in Sokoto verbleef en van daaruit naar Abuja verhuisde en daar verbleef tot aan uw vertrek uit Nigeria (gehoor CGVS, p. 5). U legde verder geen documenten voor om uw reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake de bedreiging en vervolging argumenteert verzoeker als volgt:

“(…) Indien het om een losstaand feit zou gaan waarbij twee onbekenden mannen haar volgen op straat, zou verzoekende partij de redenering van verwerende partij kunnen begrijpen.

Doch, kwamen twee onbekende mannen naar verzoekende partij vragen bij een vriend waar verzoekende partij op dat moment logeerde.

Dit kan niet langer louter berusten op toeval. Op twee verschillende momenten, op verschillende locaties werd verzoekende partij ‘gevolgd’ door twee onbekende mannen.

Dit alles gebeurde NADAT verzoekende partij aangifte deed bij de politie omtrent de wanbetalingen van haar ex-baas EN nadat haar baas bedreigingen had geuit jegens verzoekende partij.

Verzoekende partij is in het verleden nooit in dergelijke situatie terecht gekomen en verkeerde dan ook in grote angst.

II.1.4. Verwerende partij vraagt zich af waarom verzoekende partij zich niet tot een advocaat richtte in Nigeria. Verzoekende partij gaf aan dat je daar geld voor nodig had. Verwerende partij stelt dat dit een vreemde redenering zou zijn daar verzoekende partij wel geld zou gehad hebben om een maand later naar Turkije te vliegen (gehoor CGVS, p.13).

Verzoekende partij heeft nochtans duidelijk aangegeven dat zij heel haar hebben en houden diende te verkopen om naar Turkije te reizen (gehoor CGVS p.11):

(...)

Het spreek voor zich dat verwerende partij alhier een verkeerde vergelijking maakt. Verzoekende partij had geen geld voor een advocaat, noch voor een vliegtuigreis. Maar met het mes op de keel (omwille van de vervolgingen en bedreigingen) verkocht verzoekende partij haar inboedel en kon zij vluchten naar Turkije.

Verwerende partij dient de zaken vanuit het juist perspectief te bekijken.

II.1.5. Daarenboven heeft verzoekende partij getracht bescherming aan te vragen bij de Nigeriaanse autoriteiten, maar zij werd telkens wandelen gestuurd met de vermelding dat zij niks voor verzoekende partij konden doen.

Het handelt aldus niet over een gemeenrechtelijk probleem zoals verwerende partij verkeerdelijk lijkt voor te houden.

Verzoekende partij heeft wel degelijk het nodige gedaan om bescherming aan te vragen bij de Nigeriaanse autoriteiten, doch kon niet op steun rekenen.

Indien een natie niet in staat is de burger te beschermen kan een burger elders bescherming aanvragen.

Verzoekende partij heeft aldus aangetoond dat zij niet kan genieten van nationale bescherming en diende dan ook uit schrik voor haar eigen leven het land te verlaten.

Het is dan ook duidelijk dat verwerende partij verzoekende partij op dit punt verkeerd begrepen heeft.

Verzoekende partij vreest voor haar leven in Nigeria en kan niet terecht bij de autoriteiten.

Verzoekende partij wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, conform artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2.2.1. Verzoeker voert aan dat hij niet werd betaald voor geleverde arbeid, hiervoor klacht neerlegde en dienvolgens door onbekende mannen werd gevolgd.

Verzoekers problemen hebben geen nexus met het vluchtelingenverdrag: achterstallige betalingen ingevolge geleverde arbeid alsook de weigering om de verschuldigde bedragen te betalen kunnen niet aanzien worden als een vluchtelingenrechtelijke daden van vervolging. Verzoeker duidt evenmin een verband aan tussen de gronden van vervolging en de daden van vervolging of het ontbreken van bescherming tegen deze daden (artikel 48/3, § 3 vreemdelingenwet).

Inzake verzoekers stelling dat hij geen steun van de autoriteiten krijgt, blijkt daarenboven uit zijn verklaringen dat hij zich tot het politiekantoor wendde en dat verzoekers baas zich dan ook tot daar moest begeven (gehoor CGVS, p.10). Later ging verzoeker nogmaals naar het politiekantoor. Verzoeker werd bijgevolg gehoord door de politie voor zijn probleem en zij namen zelfs het initiatief om verzoekers baas te horen. Te dezen kan er op worden gewezen dat het niet tot het takenpakket van de politie behoort om er voor te zorgen dat achterstallige lonen worden uitbetaald. Het feit dat verzoeker alvast werd gehoord door de politie en dat deze alsnog initiatief tot bemiddeling nam, toont aan dat verzoeker zich kan beroepen op de Nigeriaanse autoriteiten.

Waar verzoeker aanvoert dat hij werd gevolgd door onbekende mannen en hiervoor twee incidenten aanhaalt, wordt vastgesteld dat deze bijzonder vage aanduidingen onvoldoende bewijs inhouden om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

In de mate dat verzoeker argumenteert dat hij zich geen advocaat kon veroorloven en zijn hebben en houden verkocht teneinde zijn reis naar Turkije te financieren, blijkt dat verzoeker verklaarde dat hij, na zijn onbetaalde arbeid bij de kapper, nog werkte in een cementfabriek en andere werkjes deed om zijn geld te verdienen (gehoor CGVS, p.13). Voor zover verzoeker al aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij problemen zou hebben met zijn ex-baas, dan nog blijkt dat verzoeker in de mogelijkheid is in zijn levensonderhoud te voorzien vooraleer de reis naar Turkije (en Europa) aan te vatten.

Gelet op de financiële implicaties die een reis naar Turkije met zich meebrengen is het niet aannemelijk dat hij zich niet kon wenden tot een advocaat om de betaling van achterstallig loon in een kapperszaak te eisen.

Verzoeker toont niet aan dat hij in Nigeria geen oplossing voor zijn probleem had kunnen vinden, in acht genomen dat de slechtste oplossing erin zou bestaan dat hij enige maanden zonder loon zou hebben gewerkt in een kapperszaak. Verzoeker was overigens in staat om na zijn onbetaald werk in een kapperszaak nog elders werk te vinden. De vaststelling dat hij enige maanden zonder loon zou hebben gewerkt kan niet aangenomen worden als een vluchtelingenrechtelijke vervolging.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Het feit dat verzoeker moeilijk of niet de betaling kan bekomen van het hem verschuldigd loon voor enige maanden geleverde arbeid in een kapperszaak kan niet aangenomen worden als een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert geen verweer tegen de motivering waar deze stelt dat hij geen reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS